

velse og i § 26 i Lov af 26de Mai 1868 om Rjbstadkommunerne's Styrelse.

(2den Behandling findes i Landstingsstibenden Sp. 113—14.)

Intet Vndringsforslag var stillet.

Lovforslaget fattes under Forhandling.

C. Møller: Dette lille Lovforslag, som her foreligger, og som forventelig om nogle faa Diebliske er anden Gang færdig fra Landstinget, indeholder jo egentlig kun en Fortolkning af et Par Lovbestemmelser eller vel rettere, kan man sige, en Tilbagevenden til, hvad der har været disse Lovparagrafers Hensigt at udtrykke fra først af. Jeg stemmer altsaa for Lovforslaget og taffer Forslagsstilleren for, at han atter har bragt det frem; men det er egentlig ikke derfor, det saaldt mig ind idag at begjære Ordet. Det var meget mere for stærkt at fremhæve, at Lovforslaget kun er et grimme lille Skridt henimod en Reform, hvortil de omkring i Provindjerne føles en meget stærk Trang. Naar jeg udtaler dette, er jeg vis paa, at det tiltrædes overalt i Landet, og jeg veed ikke, om jeg tør benytte Leiligheden til at rette en Bøn til den høitærede Indenrigsminister, om der ikke i den nærmeste Fremtid skulde kunne være Haab om at faae gennemført en mere almindelig og mere gennemgribende Reform paa det Omraade, som disse Lovparagrafer omhandle. Der føles en ganske overordentlig Trang til Forandring i adskillige Bestemmelser, navnlig vedkommende den interkommunale personlige Beskatning. Jeg erkjender imidlertid, at selve dette lille Lovforslags Skæbne er et stærkt Bevis paa de herskende bedrøvelige Tilstande, at man skal behøve to ordinære Rigsdagsamlinger, altsaa næsten to Aar, for at faae gennemført en saa simpel Ting som denne, imod hvilken der vist neppe kan siges noget som helst fornuftigt Ord.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 36 St.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov angaaende Forandring i Lov om den kommunale Beskatning i Rjbstæderne udenfor Rjbenhavn af 11te Februar 1863.

(2den Behandling findes i Tibenden Sp. 114.)

Der var til denne Behandling ikke stillet noget Vndringsforslag.

Sagen fattes under Forhandling.

Lomborg: Det forekommer mig, at, hvis det foreliggende Lovforslag bliver ophøiet til Lov, vil det bewirke, at en Del af det Beløb, som ellers paalignes Formue og Leilighed, vil blive overført paa de faste Eiendomme, og da den retfærdigste og billigste Skat efter min Erfaring, som er stadsfæstet af ansete Statsøkonomer, er Formue- og Leiligheds-skatten, og der ved dette Forslag bliver gjort Brud paa Principet for denne, kan jeg for mit Vedkommende ikke stemme for dette Forslags Vedtagelse. Det forekommer mig ogsaa, at der i alt Fald er Skinnet for, at der paa en vis Maade sættes en Præmie for Ikke-Opsyldelsen af en allerede 15 Aar gammel Lovbestemmelse.

W. Petersen: Jeg bemærker, at der ved det Lovforslag, som her er forelagt, ikke er nogen egentlig Tvang, som paabyder, at der absolut skal ske Forandring i Forholdene. Ved dette Forslag gives der kun Kommunerne en Tilladelse til at søge om eller rettere Ministeren en Bemyndigelse til at forandre den hidtil fastsatte Fordeling, naar Kommunerne søge om, at Fordeling maa ske paa denne forandrede Maade. Naar vi Alle ønske, og det saa ofte omtales, at Kommunerne's Selvstyrelsesret bør holdes stærkt i Hævd, tror jeg ikke, at der kan siges det Fjerneste mod, at der gives Kommunerne Ret til at ansøge om den foreslaede Forandring og Ministeren Ret til at bevilge en saadan Ansøgning.

Mump: Den første Tale gjorde en Bemærkning om, at ved dette Lovforslags Vedtagelse vilde en Del af de personlige Skatter overføres paa den faste Eiendom, men han svæver i en Vilfarelse. Hovedbestemmelsen i Lovforslaget har Hensyn til de Kommuner, i hvilke en Vedtægt endnu ikke er bleven vedtaget. Disse Kommuner have at ordne deres Vedtægter i Overensstemmelse med Loven af 11te Februar 1863, selvstølgelig med den Modifikation, som dette Forslag, hvis det bliver vedtaget, vil føre med sig, nemlig at der kan lægges et andet Taaar til Grund end det, der er nævnt i Loven af 11te Februar 1863, men efter Loven blive Skatterne at gennemgaa for de 10 Aar, som der er Tale om, de personlige Skatter og faste Eiendoms-skatter at sammenholde, og de faste Eiendoms-skatter at ansætte indtil $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{6}$ af de personlige Skatter efter Gjennemsnittet af de 10 Aar. Der vil herefter vanskeligt blive Tale om nogen Forhøielse af de faste Eiendomes Skatter i Forhold til de nærmeste Aar før den paagældende Vedtægts Tilblivelse, men i Virkeligheden kun om en Nedsættelse eller Vibeholdelse af den Skat, som hidtil har været i Brug;